

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
nate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne
comunica eventual pre lungă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul
până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 22 Martie st. v.

Sunt acum câteva săptămâni, publi-
când apelul comitetului central electoral,
am dis, că apelul acela nu li se adresează
numai membrilor declarați ai partidului
național, ci tuturor alegătorilor români din
țările coroanei ungare.

Sunt între Români din țările coroa-
nei ungare oameni, care s'au declarat
membri ai vre-uneia dintre partidele ma-
ghiare, mai ales ai celei guvernamentale.
Acestia nu mai fac în viața politică cauză
comună cu Români și politicesc vorbind,
ei nici nu au să fie socotiți între Români.
Ei pot să fie cei mai onorabili oameni,
pot să le facă Românilor chiar oare-care
servicii, dar' în viața politică nu mai pot
să treacă drept Români după-ce s'au iden-
tificat odată cu Maghiarii.

E de sine înțeles, că oamenilor de
felul acesta nu li se adresează apelul co-
mitetului din Sibiu. Sunt alte comitete

pentru dinșii. I-se adresează însă apelul
mării mulțimi de alegători români, care
țin la principiul, că Românul, ori-și-care
ar fi părerea lui, în viața comună în a-
inte de toate cu frații lui români are
să se înțeleagă și numai după înțele-
gerea luată cu dinșii să între la în-
voială fie cu guvernul, fie cu opozițiunea,
fie cu celelalte naționalități din Ungaria,
fie — în sfârșit — cu ori-și-cine.

Aceia dar', care sunt pătrunși de con-
vingerea, că Românii înainte de toate ei
între dinșii trebuie să se înțeleagă, vor
grăbi să organizeze cluburile electorale,
pentru-ca să nu ajungem nepregătiți în
campania electorală.

Nu poate nimeni să scie, dacă vom
lua ori nu și noi Românii parte la vii-
toarele alegeri. Situațiunea actuală e atât
de încordată, încât de ați până mâne lu-
crurile se pot schimba de astfel, ca votul
Românilor să fie de cea mai mare importanță.
Trebuie dar' să ne asigurăm de pe acum,
că nu va pute să dispună ori-și-cine de el.

Scim cu toții cât de multe și ce fel
de mijloace se pun în lucrare, ca să se
angageze alegătorii români pentru vre-una
dintre partidele maghiare, și că fiecare
dintre aceste partide are chiar între Ro-
mâni agenți electorali. Pentru unii din
acești agenți alegerile sunt un fel de în-
treprindere comercială: ei cumpără votu-
rile Românilor și le vând, le cumpără ieftin
și le vând mai scump. Pentru alții ele
sunt o ocaziune de a se insinua la pu-
ternicia țilei, care îi prețuiesc după contin-
gentul de voturi române, pe care pot să-l
pună la dispozițiunea guvernului.

Pe acești agenți ai partidelor ma-
ghiare, care fac speculă cu conștiințele Ro-
mânilor nu-i vom pute combate decât așa,
că ne vom organiza cât mai curând, pen-
tru-ca alegătorul român să scie, că nu este
părăsit, ci are dela cine să ceară sfaturi
în ceea-ce privesc folosirea dreptului seu
de a se pronunța în alegeri.

Tocmai de aceea însă agenții parti-
delor maghiare și mai ales ai celei guver-
namentale încă de mult lucrează, ca să

stîrnească neînțelegeri între membrii par-
tidului național, pentru-că, desorganizat
odată partidul, ei lucrează cu mai mult
succes în campania electorală. Și scim cu
toții, că tocmai zadarnice nu au fost si-
lințele lor. Nu vom intra în amănunte;
e destul să constatăm, că desbinările în-
cetel cu încetul s'au produs până chiar
și între membrii comitetului central, și
pre când comitetul se plânge în apelul
lui, că alegătorii români nu se interesează
în destul de cauza națională, din public
se vin mereu plângeri, că comitetul nu
lucrează.

Vedând aceste plângeri, alegătorii ro-
mâni se risipesc. Pre când unii, cei mai
slabi de ânger, se pun la dispozițiunea
agenților electorali ai partidelor maghiare,
alții, cei mai mulți, perd încetul cu în-
cetel credința, că prin o luptă legală Ro-
mânii vor mai pute să-și asigureze posi-
țiunea ce li se cuvine și din și în și cre-
șce contingentul oamenilor, care nu mai
voesc să spriginească politica conferențelor
din Sibiu, fiindcă ea nu le pare destul
de energică, din și în și se întărește în
mijlocul nostru un curent în toate îm-
pregiurările foarte primejdios, fiindcă el
ne desorganizează.

Aceia dar', care sunt de părere, că
Românii toți trebuie să facă înainte de
toate ei între ei cauză comună, trebuie să
se organizeze, să constituie cluburile și
să ste gata, pentru-ca în conferența elec-
torală ce se va convoca se ne represen-
tați toți Românii din țările coroanei un-
gare și toate păreriile să aibă susținătorii
lor. Acolo apoi, în conferență, vom dis-
cuta, ne vom da silința de a strînge ear'
rîndurile, ne vom face unii altora con-
cesiuni și vom vedea, cum este mai bine
să procedem.

Nici odată poate Românii din țările
coroanei ungare nu s'au aflat în fața unei
situațiuni atât de hotărîtoare ca acum,
când nimeni nu poate să scie ce are să
ne aducă ziua de mâne ori cea de poi-
mâne; nici odată poate n'a fost mai im-
portant ca acum să ne dîcem: Ori-și-

ce am fi făcînd, să facem; lucrul
de căpetenie este ca *cu toții același
lucru să-l facem* și să nu mai dăm unii
la dreapta, ear' alții la stînga.

Ear' pentru-ca să putem ajunge aici,
trebuie să ne organizăm cât mai bine și
cât mai curînd, — cât mai curînd să ne
organizăm și cât mai curînd să căutăm a
ne înțelege.

Neutralitatea României. Petrecerea re-
gelui României în Berlin și în Viena
a dat prilegiu la diferite discuțiuni asupra atitu-
dinei regatului român pentru cazul unei încur-
cături, ce s'ar ivi din nou în Peninsula-Balca-
nică. Biroul „Reuter“ din Londra scie să ra-
porteze despre tema aceasta, că regele Carol
ar fi primit dela contele Kalnoky asigurări
liniștitoare în privința respectării integrității și
independenței României, întocmai precum le-a
primit mai înainte în Berlin. Și monarhul no-
stru, după același izvor, l-ar fi asigurat în ace-
eași direcție pe regele României. Unii cores-
pondenți merg și mai departe și vorbesc despre
învoielii hotărîte, ce s'ar fi făcut, și în virtutea
căror regatul român în cas de lipsă ar pute
conta la spriginul armat al Germaniei și Austro-
Ungariei.

Față cu aceste „Pester Lloyd“ observă ur-
mătoarele: „Aceste versiuni se ved a fi cam
riscate. Cel mai prețios tezaur al României,
neutralitatea sa, ar fi expus la diferite comba-
teri, dacă regatul însuși ar provoca îndoilele asupra
imparțialității sale prin aceea, că s'ar alătura la
o alianță europeană, fire-ar aceasta și o eminentă
alianță de pace. România are puterea, de a-și
apăra, ea singură, neutralitatea și independența
sa, și fiind vre-odată silită la o astfel de luptă,
ca de sigur va ară în partea sa simpatia și
nu numai simpatia platonice a puterilor
acelora, ce se interesează de independența po-
poarelor balcanice. Spre scopul acesta nu sunt
de lipsă învoielii deosebite. Lucrul de căpetenie
e, că Românii sunt hotărîți să-și apere ei înșiși
neutralitatea lor și în punctul acesta ei în adevăr
dovedesc serioșitatea necesară“.

Programul național săsesc.

Sub acest titlu publică „Siebenbürgisch-
Deutsches-Tageblatt“ următorii articoli:

I.

Alegerile pentru dieta ungară se apropie
tot mai tare; dieta merge spre sfîrșit și în unele
părți ale țării s'a început deja agitarea. Noi

Foiața „Tribunei“.

Francisco Petrarca.

— Din italiană, după Costèro. —

(Urmare și fine.)

Reîntors în Padua, se hotărî a merge și a
se stabili în Arguă.

Aici lăsa a i-se construi o căscioară, dar'
părăsind-o în curînd, merse spre a petrece în
societatea ficei sale și a ginerelui Francisc de
Brossano. În acea stare plăcută i-se părî că
i-a revenit puterea de studiu și atât lucră, în-
cât de abia îi erau de ajuns 5 secretari. Aici
dete la lumină ultimul op „De ignorantia sui
ipsius et multorum“. Medicul seu îl sfătui să se
abstînă dela lucrul zilnic și să se repauseze în
special noaptea. Dar' el îi dete puțină ascultare.
Scirea despre întoarcerea lui Urban V-lea la Avi-
non, care fu pentru el ca un trăsnet și dete
ansă la o critică exacerbată ce i-se făcu din
partea unui monach francez, căruia voi a-i răs-
punde cât se poate mai iute, îi făcu multă su-
părare. Încordarea aceasta îi grăbi finea vieții.

Amicul seu episcopul de Cabassole, înve-
stit cu purpură, fu trimis în țările acele ca le-
gat la Perugia. Dorind acesta a vedea pe scum-
pul seu poet, îl invită prin o epistolă afectuoasă
de a conveni în Umbria. Petrarca se încercă
a călători călare; dar' fu silit a ceda greutății
anilor și puterilor deja slăbite.

Se încinsese în 1373 o luptă foarte vio-
lentă între cel mai bun amic al seu Francisc de
Carrara și republica Venețiană. Principele de
Padua rămase învins și republica îi impuse nise
condițiuni foarte umilitoare, pe care nici decât nu
le putea primi. Trimise pe fiul seu Francisc
Novello la Veneția a cere iertare și a jura fi-
delitate republicei, și într'atată rugă pe Petrarca,
încât acesta făcu o ultimă sfortare și însoți pe fiul
lui Carrara în capitala republicei, spre a vorbi pen-
tru el. Dar' se pare, că această agendă nu i-a
succes; cuvintele poetului nu putură stinge mânia
nici înmuia inima senatului, fiind astfel în-
șelat, precum a fost înșelat la începutul veacului
Alighieri, care de asemenea merse spre a apăra
drepturile amicului seu Guido Novello de Po-
lenta, și precum divinul Dante după aceea amba-
sada nenorocoasă se îmbolnăvi și muri, astfel Pe-
trarca, reînturnându-se la Arguă, nu mai trăi mult.

Se dice, că în ultimele luni ale vieții sale
ar fi cetit pentru prima oară opul „Il Decameron“
de Boccaccio și că a prins atîta plăcere de a
face și traduce în latinesc poveștile înmărmuri-
toare, în care se descrie pietatea cea mare a
Griseldei, încât în urmă ar fi tradus și trimis
lui Boccaccio traducerea însoțită de o epistolă,
care poate a și fost cea din urmă scrisoare a sa.

În dimineața de 18 Iulie 1374 a fost
aflat mort în biblioteca sa, răsturnat pe un fo-
toliu cu capul răzimat pe o carte.

Petrarca, după-cum s'a dis, era adoratorul
cel mai pasionat al operelor anticității veacului

al III-lea, în care „între sgomotul armelor pă-
șesc muzele oareși-cum sigure, și de pe desola-
țiunea cetăților și a provinciilor se ved înflorind
științele“.

Favoritor atât pentru el, cât și pentru ci-
vilizațiunea Europei întregi, era bunăvoința prin-
cipilor și a regilor de pe atunci, cu care bună-
voință protegeau științele și artele. Petrarca
toate venitele beneficiilor primite le consacra
binelui comun, umblînd și cercînd cu neobosire
prin bibliotecile pulveroase ale societăților abatiilor
Italiai și ale altor țeri străine. El sacrifică totul
întru cercarea codicilor și documentelor vechi,
care apoi deveniră un tezaur pentru știință și
se născu, ca decopiarea să fie cât se poate de
fidelă. Atât era de mare zelul seu pentru stu-
diile anticității, încât avea paciența de a transcrie
însuși chiar codici întregi. Lui avem de a-i
mulțumi traducerea lui Omer și a câtorva scripte
de ale lui Platon.

Tot el scoase la lumină opurile lui Var-
rone, istoriile lui Pliniu, edițiunea a II-a a lui
Tit Liviu și epistolele și orațiunile lui Cicero.

Prin aceasta Petrarca dete un impuls în
studiarea clasicilor antici, care impuls se trans-
mise și secolului posterior. Această studiere dete
la lumină atîți bărbați renumiți, cum au fost: Leo-
nardo Bruni, Poggio Bracciolini, Coluccio Salu-
tato și alți valoroși ai secolului al XV-lea.

Literații secolului al XV-lea și XVI-lea,
scăldându-se în rațele acelor lumini ale anticității,
deteră o splendidă față literaturii italiene.

Petrarca, care cu spiritul trăia în mijlocul
clasicilor vechi, își aștepta nemurirea dela opu-
rile sale latine și în special dela poema sa „l'Africa“,
pe care însă posteritatea a coperit-o cu vîlul ui-
tării, și popular și universal deveni „Canțonetul“
seu, care îl și făcu nemuritor. Și oare pentru-ce?
Pentru-că după-cum foarte bine dice Cantu, poe-
siile lui Petrarca erau de o ușurătate mai lim-
pede și exprimau un simțemînt mai universal.
Petrarca avea un gust excelent și nesaturabil în
făurirea rimelor sale, care, deși prima oară le
avea în conceptul nedexterității, totuși nu se
ostenia de a le repeta.

Și dacă agerimea intelectului seu ar fi putut
prevedea, că versurile sale în limba vulgară vor
obține un succes extraordinar de norocos, încât
vor fi încoronate, după-cum însuși mărturisesc,
ar fi desvoltat un zel mai mare în scrierea lor.
Cu greu s'ar pute imagina entuziasmul ce l'a
deșteptat Petrarca, dacă n'am avea de testimoniu
pe un bărbat foarte mare al Italiai, pe Iosif Ga-
ribaldi.

Petrarca entusiasmează arta și știința ce
erau unite de minune într'însul; Garibaldi face
să triumfeze virtutea, o face neclatinătoare, face
să triumfeze geniul armelor și al libertății, ce
asemenea erau personificate în el.

Trei erau muzele, care prin amorul lor in-
spirau pe Petrarca: amorul, patria și religiunea.
Partea mai bună a spiritului seu o dedică amo-
rului, căci el e mai propriu juneții. Cu toate
aceste n'a uitat nici patria și religiunea: deși

sîntem, deși nu totdeauna spre binele nostru, de un temperament mai liniștit ca celelalte popoare ce trăiesc în această țară; pe noi alegerile de obicei nu ne întărită așa ca pe acelea. Dar ele sînt și pentru noi de însemnătate. Firesce, noi de mult ne-am pierdut nădejdea și încrederea, că deputații nostri ar putea juca acolo vre-un rol normativ; asupra destinului poporului nostru însă ei totdeauna vor avea înținerire, într-unul nu e indiferent, dacă ceea-ce totdeauna se hotărăse acolo și asupra noastră se întîmplă cu sau fără consimțământul nostru.

Atitudinea noastră față de alegerile se impune ea de ea. Poate niciări ca și în viața politică se dovedește și de aici adevărul cuvintelor poetului: Faptele și suferințele noastre împiedecă mersul vieții noastre. La noi înțelegem suferințele noastre! Pentru-că acela, care privește fără preocupățiune la atitudinea noastră politică, poate afla, că suferințele ce ni s'au cășunat au fost în acești ani tristi în prima linie normative pentru atitudinea noastră.

Nu e adevărat, că politica noastră a priori s'ar fi stabilit după un ideal, că și-ar fi format fînte după maxime preconcepse și că apoi s'ar fi repetat cu capul de ziduri. Poporul nostru trăise prea mult între vecini dușmănoși, ca conducătorii săi să nu fi trebuit să știe, că politica trebuie să-și tragă seamă cu măriri date. E fără îndoială, că atitudinea noastră ar fi fost cu totul alta, dacă noi eram altminteru tractați. Mai ales întru început, că a fost atitudinea noastră de șovăitoare și pipăitoare! Eram asemenea străinului, care întră cu precauțiune în casa vechiului adversar, fiindcă presupunea, că acela a uitat toată mânia, și numai după-ace se adevăra, că în conștiința aceea, că el ne are în casa sa, începuse a ne maltrata, ne-am pus în poziție de apărare.

Când în dieta clujeană dela 1865 noua cestiune de formulare politică se apropiă de poporul nostru pentru adevărul dat în cea mai nouă dezvoltare, ce e drept, în cercurile noastre nu exista nici o însușire pentru uniunea Ardealului cu Ungaria ce se pusesse în perspectivă. De unde avea să-și vină aceea? Deja pe la sfîrșitul secolului trecut cu un asemenea privilegiu cunoscută Brașovenii adevărată stare a lucrurilor, arătând, că dintr-o sută de puncte, care se potriveau pentru Ungaria, nici 10 nu se potriveau pentru Ardeal și dintre aceste nici unul nu se potrivea pentru fundul regiului, că prin o împreunare de două țări cea mai mică totdeauna perde.

Așa cum erau atunci raporturile, existau la nașterea noastră din Ardeal două curente, care în principiu se deosebeau, dar erau unul și același în ceea-ce privește pretențiunile faptice. Amîndouă voiau: Scutirea dezvoltării noastre naționale, susținerea unității noastre municipale, limba germană în ofiții și la judecătoria, autonomie în biserică și în școală. Numai cu privire la felul, cum s'ar putea toate acestea mai bine asigura și scuti, se deosebeau vederile. Majoritatea deputaților sași voia, ca aceasta să se întîmple prin un concordat între Ungaria și Transilvania, spre a avea garanțiile de lipsă pentru păzirea celor acordate; minoritatea era de părere, că dieta din Pesta să creeze legea ce are să înlocuiască acest concordat, care însă chiar în calitatea ei de lege fundamentală n'ar trebui să se pună la discrețiunea schimbătoarei majorități

avea un spirit mai blînd și mai evlavios ca Alighieri, totuși puținătatea și decadența Italiei îi sfășiau inima.

Starea prezentă comparată cu cea de odinioară a Romei îl aducea într-o furie așa de ne-bună, și întocmai ca leul liber din închisoarea sa îndelungată, dedea răcnete și un rîsunet universal, spre a deștepta inimile mai puțin cufundate în adormire. Cu toate că Petrarca trăise în relațiunile cele mai intime cu Seniori și Cardinali, onorat de Papi, — totuși inima sa nu putea să nu tremure de rușine, de câte-ori se afla cu acei dignitari maculați; ba descoperi lumii rușinea sa cu sunete pline de un foc teribil, de ura cea mai sfîntă.

Cu ocaziunea unei călătorii la o curte din Italia, împedecă în drum de oștiri mercenare străine și vădînd patria sa storsă și călcată de soldați de toate naționalitățile, simți că sângele i-se ridică în cap, dînd avînt mîhnirii sale generoase și întorcîndu-se către principii italieni cu acea frumoasă și neimutabilă Canțonă dîce: „Italia mia benche'el parlar sia indarno“.

În fine, când regueta la amoriurile tinereții sale și la voluptuoase plăceri, în cari era abundănt, îl vedem prîndînd peana la mîna și scriind Canțonă: *Vergine bella che di sol vestita*, în care-și desvîlește profunditatea încrederii sale în intervenirea eficace a Stei Marii, rugînd pe Dumnezeu să ierte păcatele sale.

Singur Petrarca a știut unii în poeziile sale umanul cu divinul, materia cu spiritul și prin

parlamentare, dacă e ca să acoarde în realitate ceea-ce s'a fost pretins.

Majoritatea dietei transilvănene a fost de pămînt din urmă. Că voia însă să ofere și ea garanții firme, se poate vedea și din descitatele cuvinte finale ale prezidentului Kemény: „Dacă națiunea săsească chibzuece aceasta (că nimeni nu se opintese a nu împlini dorințele deosebitelor naționalități ale patriei noastre ce se potriveau cu împreunarea celor două țări), ea nu poate într'aceasta să vadă pentru sine nici un des-avantaj; dacă ea se pune nemijlocit sub scutul coroanei ungurești și dacă-și cunoaște bine poziția, ea nu poate avea nici cuvinte de a se îngrijii, pentru-că municipiul ei rămîne intact și după uniune; ba prin aceea, că dreptul ei va fi proptit de întreaga Ungarie, ea va vedea înnoindu-se cea epocă strălucită a istoriei sale, care cade în timpul înainte de despărțire sub regii ungurești, de pe care timp provin cele mai frumoase privilegii și cele mai firme temelii ale bunăstării sale civile“.

Garanții pentru existența lor voiau să aibă Sașii. Într-unul că aveau ei dreptul, de a se îndoi de dreptatea și echitatea dietei ungurești în cestiunea Sașilor, aceea a arătat-o posteritatea în cel mai eclatant mod!

Când la 25 Decembrie 1865 guvernul „permise“ Ardelenilor a intra în dieta de încoronare ungară, se înțelege cu expresă declarare, „că prin aceasta nu se va altera la nici o întîmplare valoarea de drept a legilor create până aci“, că „uniunea definitivă ar atîrna dela o considerare cum se cade a intereselor de țară speciale ale Ardealului și dela garanțarea exigențelor de drept ale deosebitelor naționalități și confesiuni, dela regularea potrivită a cestiunilor administrative ale acestei țări“, — atunci alegerile au fost deosebite pretutindeni în fundul regiului cu acel presimț sinistru, de care, în presimțirea unei calamități mai tîrzie, în preseara unor evenimente mari, devine ușor cuprins un popor probat în suferințe. De un lucru trebuia să se ferească omul, ca nu cumva această „permisiune“ a alegerilor pentru dieta de încoronare, contrar cuvîntului suscită al guvernului, să se privească deja de o împlinire a uniunii, înainte de a se fi dat acele garanții. De aceea cercurile electorale săsești au protestat în contra ori-cărei consecuențe ce ar avea să se tragă din aceste alegeri în defavorul independenței Ardealului și au susținut prin protest dreptul lor față cu toate ce ar face dieta ungara în această privință. Același lucru îl făcîu universitatea națională săsească la 3 Martie 1866. Când însă la 1867 s'a fost încheiat „pactul“ și se execută noua formațiune a monarhiei „pe base dualistice“, națiunea săsească s'a pus pe terenul noii ordine și a încercat a se afla în aceasta.

Aceasta trebuie să se accentueze hotărît. Pentru-că o rezistență sistematică, o opoziție principială nu s'a simțit nici odată în procedura noastră. Ceea-ce s'a întîmplat aici la început e tipic: noi ne opunem legii ce avea să se creeze, pentru-că ne temeam, că aceea va fi desavantajoașă pentru viața noastră națională și ne punem pe terenul legii combătute, după-ce fu odată creată și căutam să ușurăm pe cât se poate retele ce ni le cășuna.

aceasta deveni model vrednic de imitat. O mare greșală e însă, că Petrarca nu și-a dedicat o parte mai mare din talentul său și activitatea sa pentru poeziile vulgare, căci în aceste poezii era inspirat de însăși dragostea patriei plîngînd într'însele nefericirea ei și vîrsînd astfel pe ranele ei adînci balsamul vindecător, micșorîndu-i durerile și lăsîndu-i prin ea a lui nenorocitei un raș de mîngăiere. În acestea își vîrsă Petrarca veninul său de ură și dispreț către curtea romană.

Considerînd varietatea scrierilor acestui mare poet și bărbat al Italiei, căruia i-se dădea cea mai mare onoare și stimă din partea celor mai puternici ai timpului său, cu drept cuvînt și fără șovăire putem exprima cu Ginguene numindu-l: dogele republicii literare universale.

Ianuarie 1887.

Tra—Ion.

Sylvine d'Aubencourt.

De

M. Masson.

O singură dată, un singur moment fu de-a-juns pentru a asigura imortalitatea numelui Sylvine d'Aubencourt. Fapta nobilă, căreia îi mulțumesc această generoasă copilă vecinică ei glorie, și care îi cauză moartea ei înainte de timp, nu va număra nimic între marile evenimente, care frapează imaginațiunea oamenilor, și al căror șgomot rîsună prin universul întreg; acțiune

Deputații, pe care i-am fost trimis la cea dietă primă, nu luaseră de acasă mult ce putea să se numească program. Ai noștri nu canoseau adunările electorale, discursurile electorale, programele de partid; reprezentațiunile aveau și luau cuvîntul; de altminteru deputații aceia aveau să grijească, ca ceea-ce s'a privit din toate părțile în dieta clujeană drept condiție fundamentală a existenței noastre naționale să se dea și să se garanteze poporului nostru. Era mic prospectul, de a ajunge aceasta, și și mai mică voința noilor puternici. Pentru-că, înainte de a se fi creat legea despre uniunea Transilvaniei cu Ungaria, dieta din Pesta luase deja poziție față cu Transilvania și față cu poporul săsească. La 8 Martie 1867 ea a fost imputernicit pe guvern să facă după-cum îl taie capul dispozițiunile de lipsă cu privire la întreaga administrație și justiție a Ardealului. Așa dispune omul de țările cucerite! Înzadar arătă deputatul Sibian, că aceasta are să devină o stare de cel mai frivol arbitragiu; hotărîrea fu luată, în legătură cu aceea fu oprit universității săsești a se intrunî, contele național C. Schmidt fu pensionat și în locul lui fu numit un avocat ce avansase în pripă la rangul de consilier de secțiune în ministerul de justiție.

Noi toate aceste nu le istorisim, spre a face nouă învinuiri și acușări. Dar sînt de lipsă pentru de a înțelege toate cele ce vor urma. Ceea-ce s'a istorisit aici a fost primirea, care ne-a pregătito statul ungar, — puteam noi alta, decât să ne apărăm, ni era nouă permis să facem altceva, decât ceea-ce am făcut?

De ale Consistorului archidieceșan gr.-or.

În afacerea alegerii de protopop în Brașov se trimite „Gazetei Transilvaniei“ spre publicare următoarea declarațiune, subscrisă de mai mulți deputați ai sinodului protopopesc din tractul I al Brașovului:

Declarațiune.

Subscriși deputați ai sinodului protopopesc din tractul I al Brașovului,

avînd în vedere, că prin răposarea protopopului Iosif Barac urmată în 28 August 1884, scaunul protopopesc al tractului nostru a devenit vacant;

avînd în vedere, că una dintre principalele agende ale sinodului protopopesc este alegerea protopopului și că spre acest scop sinodul protopopesc nu numai a făcut cele de lipsă pentru alegerea unui nou protopop, încă în ședința sa din Maiu 1885, ci în ședințele sale din anul trecut (1886) a și urgitat din nou această însemnată afacere bisericească, rugînd pe Veneratul Consistor ca să facă dispozițiunile de lipsă;

avînd în vedere, că nici în urma atîtor urgîrită repetite, sinodul protopopesc nu a primit vre-un răspuns din partea Ven. Consistor archidieceșan:

declaram: ca până atunci, până când această cestiune nu se va rezolva din partea Ven. Consistor ca for competent, nu mai putem lua parte la nici o ședință a sinodului protopopesc, căci datori sîntem a susține și apăra vașă și buna ordine în biserică noastră, care prin trăgănarea

nea aceasta nobilă nu poate servi decât mult de obiectul unei simple și duioase povești, de care își aduci aminte seara în sinul familiei, lîngă cuptor, și pe care își bazează moșul și buna lecțiunile lor de morală, când voiesc să arete copiilor, cât e de bine cînd frații și surorile se iubesc între sine; cât e de frumos a se jertfi, cînd numai cu sacrificiul vieții proprii poți protege pe cei mai slabi ca tine.

Sylvine d'Aubencourt avea doi frați cu mult mai tineri ca dînsa, cu toate că și ea era încă foarte tîneră; dînsa era fata tatălui ei; nu doară pentru-că amabila copilă posedea talente extraordinare, ci pentru-că era o fată bună și modestă. Cu 12 ani, plină de spirit, purta economia domnului d'Aubencourt atât de bine, precum numai o poate face femeia cea mai cruțătoare și înzestrată cu înțelepciunea, pe care o numesc experiență.

Cu nimic nu poți asemăna modestia și suavitățile ei, dacă nu cu perfectă ei grație.

Dînsa făcea onorurile casei cu un zel plin de politeță și cu o vioiciune răpitoare.

Ori-cine admira în dînsa pe mica stăpîna a casei, și se poate dîce, că ea însăși nici cînd nu uita, că nu e decât o copilă.

Ocupațiunile economiei, îngrijirile atît de plăpînde, atît de zelose cu care era fată cu frății săi, nu o împedecau a-și vedea de studiile trebuincioase pentru educațiunea ei.

neîntemeiată a acestei afaceri însemnate suferi în mare măsură.

Această declarațiune, căreia i-s'a dat expresiune și în ședința sinodului protopopesc ținută în 13 (25) Martie a. c., s'a comunicat în scris prezidiului sinodului protopopesc.

Brașov, în 13/25 Martie 1887.

*

Radu Popea, paroch; Eremia Verzea, paroch; George Perșenar, paroch; Ioan Popoviciu, paroch; Ioan Dorca, director; Victor Popea, paroch; Anastasie Bărseanu, învățător; Ioan Găvrus, notar; Ioan Popea, profesor; Simeon Damian, avocat; Bart. Baiulescu, paroch; Iosif Pușcariu, avocat; George Urdea, paroch; St. Dragomir, învățător; Ioan C. Panțu, profesor și reprezentant al Brașovului vechiu; Andrei Bărseanu, profesor și reprezentant al parochiilor Dêrste și Zizin; Ioan M. Burbea, reprezentant la comuna parochială Sf. Nicolae din Brașov; Vasile Pascu; Iosif Oncioiu.

Epistolă deschisă

Doamnei Hermina Popoviciu Dessean, presidenta interimală a „Reuniunii femeilor române din Arad și provincie“

în

Arad.

Statutele Reuniunii fiind deja aprobate din Noembrie anul trecut, subsemnatele femei române din Arad și provincie exprimăndu-ne și pe această cale dorința de a ne face membre și de a vedea Reuniunea constituită, Vă poftim respectuos ca să binevoiți fără amîinare a face dispozițiuni pentru înscrierea de membre și a convoca adunarea generală constituantă a Reuniunii.

Maria Nicoră, Iulia Șandor, Iulia Șerb, Elisa Stănescu, Ana Dogariu, Gabriela Ionescu, Letiția Oncu, Livia Vuia, Rosa Telescu, Melania Pop, Barbara Antonescu, Teresia Magdu, Elena Nicodinovic, vîd. Liuba Popoviciu, Ernestina Gergurevits, Iuliana Florescu, Sofia Florescu, Iuliana Dogariu, Maria Popoviciu, Adela Oltean, Ana Costa, Marta Savonescu, Lucreția Savonescu, Iulia Florescu, Sabina Miron, Emilia Popoviciu, Elena Rubinescu, Elena Anciu, Sofia Lupșai, Ana Dimitrescu, Lila Molnar, Iuliana Birdean, Lucreția Birdean, Maria Russu, Eufrosina Șerb, Zenovia Frușă, Cornelia Frușă, Olga Possert, Maria Gezman, Elena Paul, Maria Borlodian, Rosa Borlodian, Ana Borlodian, Elena Tulean, Marta Vuia, Wilhelmina Tallos, Emilia Moșiescu, Sofia Popoviciu, Maria Radovan, Ecaterina Popi, Ana Istvai, Rosa Câmpian din Arad.

Emilia Popescu, Floare Albiciu, Ana Popoviciu, Ecaterina Popoviciu, Mărioară Popoviciu, Mărioară Crainic, Mărioară Crainic jun., Sidonia Cranic, Elena Cefan, Floarea Goldiș, Luisa Goldiș, Luisa Doboș din Nădab.

Cristina Codrean, Saveta Poliș, Ecaterina Codrean, Etelca Mladin, Terenția Codreanu din Sîclău.

Elena Pap, Veturia Pap, Elena Boțoc, Maria Rozsa, Emilia Musca, Elena Popoviciu, Livia Dascăl, Ileana Dascăl din Comlăuș.

Sofia Burdan, Iliana Ciorogariu, Silvia Balint vîd., Iuliana Pop, Iuliana Balint din Sîntea.

Livia Budai, Maria Szölösi din Zarand. Petronella Cornea din Măcău.

Ea nu voia să fie o minune a științei, ci un model de virtute; dînsa nu învăța spre a lucra în ochii lumii, ci își forma spiritul și inima pentru-ca să fie mai folositoare, ca să merite astfel și mai mult amicitia, care o aveau oamenii pentru dînsa; și ea în privința asta reușia atît de bine, încât toate mamele o aduceau fiicelor lor de exemplu.

Sylvine conducea în fiecare dată pe frații ei pe un câmp, în apropierea castelului Aubencourt. Într-o dată copiii, cari se jucau singuri în iarba livezii, fură surprinși de o furtună, ce erupse cu atîta rapiditate și violență, încât Sylvine și frății săi ei nu avură timp de a putea găsi un adăpost; vîntul furios desrădăcînd arborii și ridică coperișele colibilor.

Cuprinși de teroare, mititeii d'Aubencourt nu erau în stare să plece; Sylvine luă frații în brațe, și muiată de ploaia care cădea în torente, încercă a ajunge la castel pe calea cea mai scurtă, pre cînd pe calea obișnuită veniau oameni de-acasă înaintea acestor sîrmani copii, a căror absență începuse a-i închina. Cât fu însă de mare disperarea Sylvinei, cînd în calea ei află un vîrtej mîrit prin ploaie și prin care trebuia neapărat să treacă, ca să se reîntoarcă la casa părintească! Îi era imposibil a trece acest pîrtiu cu ambii săi frați în brațe, căci apa i-ar fi dus cu sine; puse dar' la pămînt pe unul dintre ei și riscă de a traversa acest pasagiu periculos: furia vîntului și a valurilor de nenumă-

Ana Novac, Livia Cioclan, Etelea Popa, Maria Stoicovici, Emilie Petrovici, Lucreția Barb, Lucreția Bucurovici, Iuliana Tyrity, Elena Ardelean, Dragina Teretean, Iuliana Josa, Sofia Ciorogariu, Danița Ciorogariu, Cristiana Zab, Iudita Mathes, Emilia Ciorogariu din Pecica.

Ecaterina Caracioni, Ecaterina Conopan, Ana Crăciun din Pauliș.

Ecaterina Cimponeriu, Irina Popovici din Miniș.

Iulia Monța, Emilia Grozescu, Ermina Ioanovici, Ana Binchici, Roza Moț, Ana Ștef din Cuvin.

Elisabeta Moga și Leonida Filip din Tornea.

Cronică.

Din cauza sfinteii sărbători de mână numărul proximal „Tribunei” va apărea numai Joi seara.

Moștenitorul de tron Rudolf a sosit alături de Viena pentru a petrece vre-o câteva zile acolo, de unde apoi earăși va călători la Abazia.

Noul episcop al Orădii-mari. „Nagyvárad” dă, că episcopul din Sătmăr Dr. Laurențiu Sclauș va fi numit în curând episcop al Orădii-mari.

De ale honveđimei. „Katonai Lapok” ne spune, că în curând vor fi pensionați mai mulți ofițeri înalți de honveđi. Avansarea din Maiu va fi foarte slabă. Cu totul vor avansa la rangul de căpitan 7 locotenenți și la rangul de locotenenți 16 sub-locotenenți. Vor mai avansa 5 sub-coloneli. Foia amintită vorbesce cu căldură, că în sfârșit se fie odată avansați și sub-locotenenții din Noemvrie 1878.

De ale gloator. După o scire ce o publică „Kat. Lap.” ministrul de honveđi s'a adresat ministrului comun de război cu rugărea, ca acesta, considerând micul stat și grelele rapoarte ale trupelor de honveđi, să pună la dispoziție ofițeri din armata comună, în scopul de a funcționa ca instructori pentru cursul de ofițeri la gloate. Se dă mai departe, că la această rugăre ministrul comun de război ar fi răspuns, că ofițerii din armata comună sunt și așa împovorați cu serviciul lor, mai virtos însă în lunile de vară, e de tot greu de a comanda dela armata comună un număr mai mare de ofițeri. În principiu ministrul comun de război nu are nimic în contra acestei întrebări a ofițerilor, și a și dispus pe calea comandelor de corpuri, ca ofițeri din garnisoana, în care se vor ține cursuri de ofițeri la gloate, să fie provocați să se prezenteze după libera voință pentru a fi ofițeri instructori, ei au însă de a-și urma și pe timpul acestor servicii lor la trupă. „Se înțelege, — dăce foia amintită, — că o astfel de provocare va fi urmată numai de un rezultat negativ, căci timpul și puterea unui singur om nu este de ajuns pentru astfel de prestații. Vor fi siliți dar ofițerii de honveđi, a împlini singuri datoriile de instructori pentru cursul de ofițeri la gloate, cu toate că neasemănat mai ușor ar fi, dacă puterile de învățământ s'ar putea imprumuta dela armata comună, unde raportul statului de ofițeri e cu mult mai favorabil, decât la honveđi.”

Coloniile germane din Bănat și reunitiunile școlare. Acesta e titlul unui pamflet apărut de curând, și care își are de autor pe Dr. Iosif Buday. „Pesti Napló” dă, că acest pamflet are scopul de a îndrepta atențiunea publică asupra „agitațiilor”, prin care „Schulverein”-urile din Viena și Berlin stărnesc ura

rate-ori o împedecă, de nenumărate-ori era aproape să o înghiță, și totuși ea trecea riulețul, ajungându-i apa până la jumătatea corpului. Când fu pe latura ceealaltă, Sylvine a pus copilul, a cărui viață o scăpase, în locșigur; îl rugă să nu strige și să aștepte, și își recomandă sufletul său în mâinile lui Dău, căci avea să mai scape și pe celalalt frate.

Întră dar din nou în riulețul periculos, lovindu-se când de o peatră, care se rostogolia cătră abis, când se acăța de un arbore, pentru de a rezista furiei vântului: în fine sosit pe termurul opus, mulcomi strigățul copilului, care se credea pierdut, deoarece ce îl lăsase singurel, expus la mânia furtunei. Sylvine, prin osteneală și curagiu împlinindu-și sfânta ei misiune frățască până la extrem: avu fericirea de a conduce la castel pe acești 2 copii, pe cari i-a păzuit cu toată iubirea unei mume.

Când o zăriră venind, toți alergară înaintea ei; dar rețeaua morții, care o pătrunse la sosirea ei, fu urmată de friguri violente. Sylvine în delirul ei, repeta necontenit: „Nu plânge tată, frații mei mititei sunt aci; eu mă simțesc bine, fiind dinșii mântuiți.”

Aceste cuvinte sfâșietoare le dăse și în momentul, în care muri. Acest eveniment fatal se petrecu la anul 1735 la Pierrefort în Auvergne; Sylvine Joliet d'Aubencourt intrase abia în al 15-lea an.

A. S. P.

între Germanii și Maghiarii din părțile sud-vestice ale Ungariei, și că nu numai că nutresc înclinările separatiste ale Sașilor ardelenesi, ci mai virtos tind a învenina populațiunea germană din părțile sud-vestice ale țării. „Pesti Napló”, ce e drept, ne asigură, că „Schulverein”-urile nu au cauzat multă pagubă în populațiunea germană din părțile acele prin pamfleturile trimise, prin calendarele răspândite și prin banii dați agitatorilor, cu toate aceste e dator atât statul cât și societatea maghiară a avu bună grije față de aceste agitațiuni. Statul ar trebui, ca prin administrația sa și prin politica sa culturală, mai virtos însă prin o înțeleaptă conducere a afacerilor scolastice să paralizeze intențiunile „Schulverein”-urilor germane, societatea maghiară trebuie însă să spriginească pe stat în această lucrare, prin „Kultur-egylet”-urile maghiare.

Cum se lucrează în Budapesta pentru „Kultur-egylet”-ul ardelenesc. Comitetul din capitala Ungariei al „Kultur-egylet”-ului ardelenesc stăruie cu toate mijloacele ce-i stau la dispoziție, pentru a propaga interesele „Kultur-egylet”-ului. De curând s'a împărțit la diferitele familii așa numita cassetă de păstrare. Fiecare familie, ce primește o astfel de cassetă, primește totodată și sarcina, a pune în aceasta în fiecare care săptămână cel puțin 10 cr. Se fac mari pregătiri pentru bazarul ce se va deschide în localitățile expoziției la 1 Maiu, în care se vor vinde numai produse de ale industriei ardelenesi.

Un „Kultur-egylet” jidănesc. Universitarii ovrei din Budapesta au hotărât să înființeze și ei un „Kultur-egylet” jidăno maghiar. În afacerea aceasta s'a ținut o adunare, la care au luat parte vre-o 400 universitari percinuți. Adunarea a primit următorul proiect de rezoluție: Studenții jidani dela universitățile surori declară, că țin că e folositor și că e de lipsă, ca jidăniimea maghiară să dea o dovadă strălucită despre entuziasmul ei cu privire la cultura maghiară. În scopul acesta crede de bine a da naștere unei mișcări în jidăniimea maghiară în interesul înființării unui „Kultur-egylet” jidănesc. Conferența a însărcinat pe 50 membri cu lucrările ce s'nt de a se face. — Le gratulăm Maghiarilor la noul element, cooptat pentru un scop atât de sublim.

Exportațiunea din România în anii 1885—1886.

Sub acest titlu cetim în „Economia Națională” din București următoarele:

Am căutat să ținem pe cetitori în curent cu mișcarea exportățiunii din România în cursul anului 1886, spre a ne putea da seamă cu toții despre înfririrea ce poate avu noua noastră politică economică și în special schimbarea relațiilor între țeara noastră și Austro-Ungaria, cu privire la exportățiunea noastră. Mulțumită regularității, în care se ține statistica vamală în ministerul de finance, ne-am putut procura date la fiecare trei luni; și astfel am putut urmări destinațiunea până-ce am dat seama cetitorilor noștri despre exportățiunea din România pe cele deșce luni din 1886. Astăzi posedăm cifrele exportățiunii pe întregul an 1886; putem dar înfițașta destinațiunea în toată întregimeea sa, și în același timp se poate da satisfacere și diarului oficios dela Pesta „La Revue de l'Orient” asupra mai multor întrebări ce a pus „Economia Națională”, în numărul 2 dela 9 Ianuarie 1887.

Cetitorii noștri își aduc aminte, că între argumentele, de care s'a servit presa austro-ungară contra noastră, a fost și acela, că dacă nu se va reînnoi convențiunea comercială, exportățiunea noastră de produse agricole și de vite va fi periclitată, și că numai câteva luni de încercare ne va încredința, că mișcarea noastră comercială în afară depinde în mare parte de Austro-Ungaria. Înțelege fiecare, că aserțiunea de felul acesta trebuiau combătute, deoarece-țe tăcând s'ar fi putut crede întemeiate și s'ar fi aruncat toată răspunderea asupra noastră.

Declarăm dar din nou, că având toată dorința de a vedea încheindu-se un tratat de comerț între cele două țări vecine, de o potrivă favorabil pentru interesele lor respective, totuși vom continua a proba, că situațiunea noastră din punctul de vedere al exportățiunii nu depinde în atât de Austro-Ungaria, încât să ne îndemne a sacrifica interesele născendei noastre industriei și ale agriculturii noastre.

Pentru-ța cetitorii se poată compara cum a mers exportățiunea noastră, după expirarea convențiunii cu Austro-Ungaria față cu exportul ce făcăm sub regimul convențional, dăm aci cifrele privitoare la exportățiunea produselor agricole din România pentru anii 1884, 1885 și 1886:

Produse	1884	1885	1886
Grâu	265,908.386	383,534.177	295,311.835
Săcări	79,738.470	85,574.919	103,956.342
Porumb	571,776.315	668,026.655	727,072.812
Orz	116,983.651	237,917.706	152,771.319
Ovăș	14,263.085	76,321.239	44,135.833
Meiu	23,736.499	38,609.734	37,725.888
Sem. uleioase	17,228.996	43,254.528	78,558.025

Comparând exportățiunea noastră în anul 1884 cu cea din 1886, vedem că în acest din urmă an am exportat mai mult din toate produsele, deși în 1884 eram în plin regim convențional. În 1886 am exportat ceva mai puțin grâu, orz și ovăș decât în 1885, în schimb însă am exportat mai mult porumb și semănțe uleioase; deși se pretinde, că porumbul nostru se desface mai cu seamă în Austro-Ungaria. Dacă am face evaluarea în bani a întregului export pe 1886, sântem încredințați, că n'ar fi inferior celui din 1885. Causa pentru care am exportat mai puțin grâu, nu este pentru-ța granița a fost închisă

despre Austro-Ungaria, deoarece-țe în 1884 deși granița era deschisă, totuși am exportat cu 30 milioane de chilogramme mai puțin decât în 1886, dar pentru-ța în 1886 recolta noastră a fost mai slabă. În adevăr, în momentul de față este lipsă de grâu în mai multe localități din România; la Brăila magazile s'au golit și morarii din acest oraș umblă după grâu în Moldova. Că aceasta este adevărata cauză, este și urcarea prețurilor; grăul care s'a vândut în Iulie cu 82 lei chila, se vinde astăzi cu 95 și chiar 100 lei. Ce dovedesce această urcare, dacă nu că lipsesce grăul?

Cu aceasta nu înțelegem că Austro-Ungaria nu era unul dintre principalii noștri cumpărători de grâu și de porumb; voim a dovedi că închiderea granițelor nu ne-a făcut să rămănem cu produsele nevândute; că din contră am desfăcut ce era disponibil pentru vânzare.

Acțiunea a răspund pe gazele oficioase „Revue de l'Orient”, care recunoscând în parte că ne-am putut desface produsele, întreabă, dacă le-am vândut la timpul oportun, adică când agricultorii aveau nevoie de bani și dacă prețurile n'au scăzut cu 20 și 25 la sută?

Grăul și celelalte produse agricole s'au vândut la aceleași epoci ca și în ceilalți ani; vapoarele s'au încărcat până-țe a înecat navigațiunea. Cât despre prețuri este cunoscut, că în anul acesta s'au dobândit pentru grânele bune prețuri chiar mai urcate decât în anul trecut. Prin urmare închiderea granițelor n'a influențat nici asupra epocii vânzării, nici asupra prețurilor. Și la acest rezultat trebuia să ne și așteptăm. În adevăr, Austro-Ungaria nu cumpăra grăul nostru pentru-ța avea trebuință de el în alimentațiunea publică, dar pentru-ța exporta grăul de al seu, pe care-l înlocuia cu grăul românesc și pentru-ța morarii erau interesați a amesteca grăul nostru cu cel din localitate. Dacă cumpăra porumbul nostru, era pentru a-l preface în spirit și a ne trimite nouă o parte, ear' nu pentru-ța să hrănească poporul. Cu alte cuvinte, Austro-Ungaria face ce face țările înaintate, transformă materia primă folosindu-se de beneficiul ce rezultă din această transformare.

Îmi aduc aminte, că unii dintre agricultorii noștri se tănguiau că vor rămâne cu porumbul nevândut, dacă se va opri intrarea în Austro-Ungaria; cifrele s'au însărcinat a răspunde, că în 1884 s'au exportat 571,776.315 și în 1885 am exportat 668,036.355 chilogramme, într'un timp când granița era deschisă; ear' în 1886, când granița a fost închisă, am exportat 727,072.812 chilogramme, adică cam aproape 60 milioane chilogramme mai mult.

Englita, care ne-a cumpărat 350,086.708 chilogramme porumb în 1885, ne-a cerut 471,905.762 chilogramme în 1886, adică cu 121,819.054 chilogramme mai mult, îndoit decât diferența între exportul nostru din 1885 și 1886. Tot Englita ne-a cumpărat 153,005.079 chilogramme de grâu în 1886, pe când în 1885 ne-a cerut numai 105,239.962. Pre lungă Englita au mai venit Franca, Belgia, Olanda, Italia, care asemenea ne-au cumpărat mai mult grâu și alte produse decât în anii precedenți.

Semănțele uleioase, în special rapița, deși nu ni s'a cumpărat decât prea puțin de Austro-Ungaria în 1886, am desfăcut 78 milioane de chilogramme în Belgia, Rusia, Olanda, Bulgaria și mai cu seamă în Englita și Franca, care au cumpărat trei părți din producțiunea anului 1886.

Eată dar, că după-țe ni s'a oprit intrarea granelor, alții ne-au cerut prisosul, pe care l-au plătit cu prețuri relativ avantajoase. Comerțul a luat imediat altă cale, cum este natural să facă ori de câte ori i-se pun stavile. Afară de aceasta ceea-țe produce România este prea puțin pentru trebuințele Europei-apusene, pentru-ța în cazul, când produsele sale nu mai sânt căutate în Austro-Ungaria, se nu așteaptă înăstărușii pe piețele Occidentului, adevăratul tîrg pentru produsele noastre.

Deosebite de cereale țeara noastră mai exportă făină, lână, petrol, spirit, vin, legume făinoase (fasole, linte, etc.) și vite. Eată cum se înfițașează exportățiunea acestor articole în 1886 comparată cu 1885.

	1885	1886
	chilgr.	chilgr.
Făină	15,594.850	9,434.157
Lână	3,227.195	2,569.905
Petrol brut	19,918.413	14,457.183
Spirit	2,380.703	4,316.222
Vin	1,147.730	4,699.622
Legume făinoase	27,885.671	34,918.335
Boi (capete)	10.751	18.816

Și pentru aceste articole luate în total a. 1886 a fost mai favorabil decât 1885. Am exportat mai puțin lână, însă nu pentru-ța s'a închis granița despre Austro-Ungaria, dar pentru-ța s'au urcat taxele în Turcia, cu care asemenea nu ne-am putut ajunge până acum. De altă parte însă morarul nostru n'a încercat pierderi, deoarece-țe neintroducându-se făina din Ungaria, aprovizionarea s'a făcut cu făină din țeară.

Am exportat 600 mii chilogramme de lână nespălata, mai puțin decât în 1885, și se poate dăce, că această scădere provine dintr'aceea, că nu ne-au mai deschis granița vecinii; așa este, însă nu este mai puțin adevărat, că lăna noastră s'a dus mai toată în Englita și Franca, ear' parte s'a consumat în țeară, unde fabricățiunea de stofe de lână a luat oare-care desvoltare. Așa că cele 600 chilogramme nu se pot considera ca o pierdere.

La exportățiunea petrolului am pierdut 5 milioane chilogramme, deoarece-țe nu s'a mai cumpărat de cătră fabricile dela Brașov și aiurea. Să nu uităm însă, că în adevăr Ungaria ne cumpăra petrolul brut, însă în schimb ne trimitea petrolul rafinat și concura fabricile noastre. În cele șase luni din 1886, de când este granița

închisă, negreșit, că producțiunea română a trebuit să procure consumățiunii locale petrolul ce venia din Ungaria; așa, că în realitate există compensățiune.

Spirit am exportat aproape îndoit decât în 1885, ear' vin întreit mai mult. Se scie că au strigat velnicerii unguri contra importării spiritului din România, cerând să fie exclus din piața Triestului. Asemenea este cunoscut, că noi nu mai putem exporta vin în Austro-Ungaria; la din contră ni se trimitea câtăști însemnate de vin unguresc, care a deprețiat prețurile. Astăzi mulțumită înțelegerii provisorie ce avem cu Franca, vinurile noastre au început să fie căutate de cătră comerțul fancez; treptat vom ajunge a ne crea o clientelă sigură în Franca.

Legumi făinoase am exportat cu 7 milioane de chilogramme mai mult decât în 1885.

În fine, comerțul cu boi, desființat prin închiderea granițelor austro-ungare de cinci ani, a luat și dînsul direcțiunea occidentală. Moderat mai acum trei ani el s'a desvoltat treptat, ajungând la cifra de 15,816 boi exportați în 1885. Cei mai mulți boi s'au vândut în Italia. Avem încredințarea, că acest comerț va crește treptat și că peste câțiva ani va deveni tot atât de înfloritor ca odinioară. De altmintearea, în cei din urmă cinci ani agricultura noastră n'a beneficiat de acest comerț, deoarece-țe granița a fost sistematic închisă.

Resumat: Cifrele ne dovedesc, că exportățiunea noastră n'a suferit din cauza închiderii granițelor; că comerțul a luat direcțiunea Occidentului; că piețele Angliei, Francei, Italiei, Belgiei ne-au cumpărat ceea-țe ni se cumpăra mai înainte de cătră Austro-Ungaria.

Concluziune: Cu toată bună-voința ce avem de a încheia un tratat de comerț cu Austro-Ungaria, un lucru trebuie bine înțeles, că nu se va pué ajunge la nici un rezultat, pe cât timp s'ar nesocoti interesele vitale ale agriculturii și ale născendei noastre industriei.

Varietăți.

(O expoziție ambulantă.) La Bordeaux în Franca s'a pregătit o expoziție ambulantă, care se speră, că se va pute deschide în luna Iulie acest an. Programul acestei expoziții este următorul:

Expoziția, deschisă tuturor produselor industriei franceze, va fi compusă din o sută vagoane galerii, de un model special de 6 metri lungime, 2 lărgime și 2 înălțime. Ele vor fi deschise la amândouă capetele și vor pute fi aședate în patru sau 5 rinduri. Expoziția va fi deschisă dela 9 oare dimineața până la 9 oare seară; va fi luminată seara cu lumină electrică. Întrarea va fi gratuită. Slujbași, cari vor cunoaște diferite limbi străine, vor fi la dispoziția expunătorilor și a publicului. Două oare după sosirea ei în un oraș, expoziția va pute fi gata să primească vizitatori.

Fiecare expunător va plăti 400 franci de metru de spațiu pe an. Nu se vor acorda spațuri mai mici de un metru.

Plecând din Bordeaux, expoziția va urma un itinerar, care se va publica cu o lună înainte de inaugurare. Ea va staționa dela două până la opt zile în fiecare oraș, după importanța lui. Sosirea ei se va anunța de mai nainte. În vre-o doi ani ea va fi colindat toată Franca, oprindu-se în toate orașele cu 10.000 locuitori sau mai mult.

Un milion de cataloage ale expoziției se vor împărți gratis în toată Franca. După scoaterea cheltuelilor, se vor acorda expunătorilor recompense.

(O cununie cu probă generală.) Din Birmingham se comunică o umoristică celebrare de cununie. Acolo trăiesc un om original mai înaintat în etate, dl Mollin, care era să se cununie în 6 ale curente cu o damă tină în căntătoare, Miss Ponta. Ginerile, care se bucura de o întinsă cunoștință, nu voia să se lase pe voia întâmplării în ceea-țe privia ceremonia în biserică; el cerea deci o probă generală, pentru a înlătura încă la timp particularități, cari nu i-ar conveni. După-țe se obligă dl Mollin la oficiul bisericesc a plăti taxele îndoit, se țin în 5 l.c. în toată regula proba generală de cununie. Mi-reasa apără în mijlocul rudeniilor sale; alaiul se puse încet în mișcare spre altar, acolo aștepta preotul ornat. Dl Mollin, care alerga cu zel prin biserică, găsi câteva obiecțiuni de făcut, în fine se declară mulțumit despărțindu-se de preot cu cuvintele: „La revedere măne”. Însă această revedere rămăsese afară, căci ajunși acasă, declară Miss Ponta, că i este de ajuns cu proba de cununie; și că renunță la adevărata cununie cu acest bătrân nebun.

Serviciul telegrafic

ai

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 5 Aprilie n. Ministrul de interne al României a ordonat, ca la stațiile de graniță Verciorova și Predeal, precum și la Turnul-Severin să se aplice earăși măsurile sanitare din anul trecut față cu călătorii sosiți din Austro-Ungaria pe apă și pe uscat.

Sofia, 5 Aprilie n. Faimele privitoare la proclamarea principelui Alexandru de rege al ambelor Bulgarie se desmint categoric.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 1 Aprilie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48 1/2 cr. unguresci grei, tineri 51.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 50 1/2 cr., marfă țerăneasă, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., ușoară 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 47.— cr. până 48 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniție la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Aprilie st. n. 1886.			
Renta amort. (5%)	Cump.	93 1/2	vënd. 94 —
" Rur. conv. (6%)	"	83.40	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	" —
Banca națională a României	"	920.—	960.—
Impr. oraș. București	"	35.—	37.—
Act. de asig. Națională	"	—	—
Credit mob. rom.	"	—	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	85 1/4	—
Schimb 3 luni	"	—	—
Societ. const.	"	128.60	—
Aur	"	18.40	18.70

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 19 și 20 Martie 1887.

Vânzători	Cumpărători	felul	hectol.	greut. libbre	prețul lei în aur
Găetan	L. Mendl	Porumb	1300 61	6.62 1/2	
Moriati	Nicolopolo	"	900 59 1/2	6.43	
Matei	"	"	650 59 1/2	6.35	
Goldman	L. Mendl	"	3400 60 1/2	6.62 1/2	
Gheorghidi	"	"	2600 59 1/2	6.47 1/2	
Tetene	"	"	1800 59 1/2	6.50	
Sasu	"	"	1050 59	6.42 1/2	
"	"	"	2000 59 3/4	6.45	
"	"	"	1500 60	6.47 1/2	
Dimitriadi	"	"	1000 59 1/2	6.50	
Comerciala	"	"	4000 61	6.57 1/2	
Goldenzweig	Manari	"	1900 59	6.35	
Vamvuri	Nicolopolo	" v.	4100 59	6.75	
Samarian	Peirano	" nou	3450 59	6.50	
Frischman	Manari	"	190 59 1/4	6.35	
Catica	Carnavali	Grâu	3600 58 1/2	11.42 1/2	
Fetiler	Sechiari	"	11800 57	10.47 1/2	
Geavidi	G. Mendl	Orz	4000 43 1/2	4.37	
Sassu	Foca	Ovăs	2000 9/10	8.25	
Chrisovelon	G. Mendl	Meiu	2500 58 1/2	4.—	

Operațiile efectuate în 21 Martie 1887.

Agalidi	L. Mendl	Porumb	1800 60	6.42 1/2
Curvisiano	G. Mendl	"	1850 59 1/2	6.52 1/2
Buiu	Manari	"	1200 57	6.07 1/2
Pocșaneanu	"	"	1500 60	6.40
Gheorghidi	L. Mendl	"	2500 60 1/4	6.50
Bercovici	"	"	700 60 1/2	6.35
Gheorghescu	"	"	1000 60 1/2	6.35
Davis	"	"	1500 60 1/2	6.35
Vecler	Foca	roșu	900 63	7.10
Emberico	G. Mendl	Grâu	3600 58 1/2	11.75
"	"	"	1300 58	12.—
"	Glatorno	"	2700 58	12.—
Evloghiu	Carnavali	"	2700 59 1/2	12.50
"	"	"	1000 59	11.65

Bursa de Budapesta

din 4 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.20
" " " 4%	88.25
" " " 5%	150.50
Imprumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.60
" " cu cl. de sortare	104.60
" " bănățene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	122.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Rentă de hârtie austriacă	80.50
" " argint austriacă	81.50
" " aur austriacă	113.50
Losurile austr. din 1860	133.50
Acțiunile băncii austro-ungare	881 —
" " de credit ung.	284.50
" " " " austr.	279.80
Argintul	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori.	10.08
Mărci 100 imp. germane	62.65
Londra 10 Livres sterlingi	127.70

Bursa de Viena

din 4 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.20
" " " 4%	88.15
" " " 5%	150.50
Imprumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	88.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.25
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănățene-timișene	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	123.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.20
Rentă de hârtie austriacă	80.50
" " argint austriacă	81.55
Rentă de aur austriacă	122.75
Losuri austr. din 1860	133.75
Acțiunile băncii austro-ungare	877 —
" " de credit ung.	284.50
" " " " austr.	279.30
Argintul	—
Galbeni împărătesci	6.—
Napoleon-d'ori.	10.10
Mărci 100 imp. germane	62.60
Londra 10 Livres sterlingi	127.60

Provocare.

În sensul hotărârii direcțiunii subscrise, dela 27 Februarie st. n., domnii proprietari ai titlurilor provisorie de acțiuni ale institutului de credit și economii „Mureșiana“ de sub Nrii 89, 90, 94, 95, 96, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 144, 145, 157, 158, 389, sînt provocați a solvi restanțele din rata a IV expirată la 1 Septemvrie a. tr. cel mult în timp de 4 săptămâni dela ultima publicare a acestei provocări la cassa institutului subscrise la din contră în sensul §-lui 7 din statute își vor perde dreptul de acționar, ear' sumele răspunse până acum vor trece în fondul de rezervă al societății. [437] 1

S.-Reghin, în 31 Martie st. n. 1887.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Mureșiana“.

Convocare.

Fiind subscrise și asigurate acțiunile exmise pentru compunerea capitalului social la institutul de credit și economii „Silvania“, dd. acționari prin aceste se convoacă la adunarea generală constituantă, ce se va ține în 19 Aprilie la 10 oare a. m. în Șimleul-Silvaniei.

În această adunare generală constituantă se va pertracta și se va delibera asupra următoarelor

Obiecte:

1. Raportul fondatorilor.
2. Constatarea, că capitalul social e deplin ascurat prin subscrieri și prin plătirile provădute în „prospect“.
3. Statorirea statutelor institutului.
4. Decidere în privința înființării institutului.
5. Raportul fondatorilor despre alegerea primei direcțiuni.
6. Alegerea consiliului de reviziune (comitetului de supraveghiere).
7. Dispunere asupra responsabilității fondatorilor.
8. Alegerea unei somisiuni pentru autenticarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari voiesc să participe la această adunare, sînt rugați, ca în ziua adunării dela 7—10 oare a. m. prezentându-se în localitatea scoalei gr-cat. române din Șimleu, să-și ridice certificatele de îndreptățire la consultările ce vor urma.

Șimleul-Silvaniei, la 17 Martie 1887.
Alimpu Barboloviciu,
vicarul Silvaniei și președinte.

Andrei Cosma,
director executiv.

Librăria**Henric Zeidner,**

têrgul grăului Nr. 554 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provădut cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și diare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundent pentru scris și desemn. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuează prompt prelîngă rabate corespunzătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

Basmale Românilor, Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul, profesor gimnasial: Curs de limba maghiară pentru scoalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Tôpler, metoda lui Ahn, legat 1.—	broș. —90
Cântece de Irođi la nascerea Domnului, împreunate cu câteva cântări naționale	—10
Dogariu D. și Dariu I.: Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de școală. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuită (sub tipar)	—20
Dogariu D.: Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numerii întregi de o numire, cu numerii decimali și cu numerii de mai multe numere	—35
Dariu I.: Aritmetică, pentru anii din urmă ai școlii primare	—45
Dariu I.: Arion sau culegere de 187 cântări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător	—10
— Micul cântăreț în biserică	—10
Dorca: limba germană, legat	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan, profesori: Geografia pentru scoalele populare române, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian: Chemia anorganică, lucrată pe baza teoriilor mai nouă și întocmită pentru scoalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan: Geografia pentru scoalele medii, prelucrată pe baza planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țările dimpregiurului Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C.: Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de rețete (fl. 3.—) acum numai	—80
— Cântece de Irođi; broșurat, edițiunea II.	—10
— Întemplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Păcăniile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea întresantă	—10

Succesor al librăriei

[811] 7

H. Dressnandt,

têrgul grăului Nr. 556 în Brașov,

Lengeru I.: Despre metri în poeziile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George, învățător: Economia Câmpului și grădinaritul pentru scoalele populare	—25
Pop Nicolau Dr.: Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru scoalele populare. Edițiunea 5-a cu charta Ungariei	—35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru scoalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istorie și geografă pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Români	—25
Tacit I. Corneliu: Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială	1.—
Brandner A.: Elena, Polca franțaise p. Pfte.	—35
Paba F. Z.: Potpouri din melodii naționale române p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici: Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90

Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografiat în colori după fotografie	—20
Fotografii din Brașov, Cabinet	—50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Archiepiscop și Metropolit al Românilor gr-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40
Posa lui Iancu 57/41 cm.	—40